

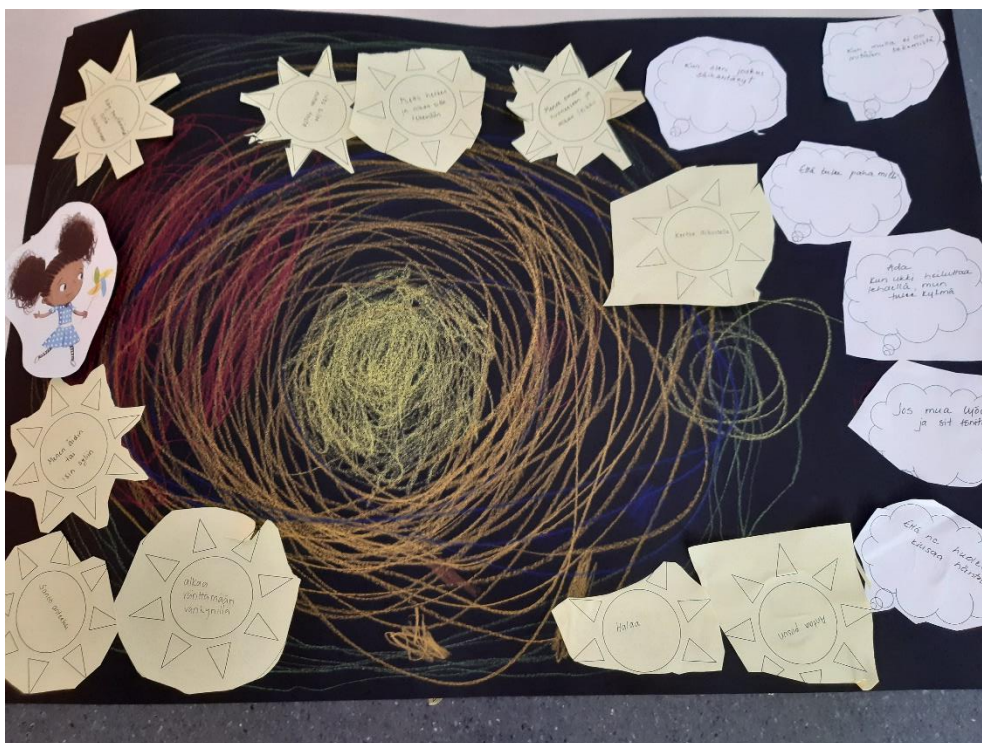
Kevään viimeinen blogikirjoitus

Kuluvan lukukauden aikana olemme päässeet tutustumaan neljään kivaan ja opettavaiseen kirjaan. Kirjat ovat tuoneet myös tavoitteet tälle ajalle. “Kavereita ei saa syödä” kirja opetti kaveritaitoja. “Täydellinen Taavi” kirjan myötä paneuduimme omiin taitoihin ja itseensä luottamiseen ja hyväksymiseen. “Isla saa kavereita” kirja vei meidät jälleen kaveritaitojen pariin. Harjoiteltiin, miten olla hyvä kaveri ja miten saa kavereita. Viimeinen kirja “Amandan huoli” käsitteli murheita ja huolia. Kaikilla on joskus huolia, se kuuluu elämään. Tärkeää onkin tietää keinoja, jotka auttavat ja helpottavat näissä tilanteissa.

“Amandan huoli” kirjaa työstettiin niin, että pääpaino oli huolien karkottamisessa ja pienentämisessä. Aluksi juteltiin asiasta, miltä huolet tuntuvat ja mitä ne voivat olla. Moni lapsista yhdisti huolen kaverisuhteissa tapahtuviin asioihin. Näitä asioita olivat kaverin puuttuminen, tekemisen puuttuminen, riitely tai lyöminen. Kirjassa ei kerrottu, mikä oli Amandan huoli. Lapset pohtivat asiaa ja heidän mielestään Amandalta puuttui ystävä. Se oli Amandan huoli.

Huoliteema jatkui melkein kaikessa toiminnassa. Kuten kirjassa sanottiin, että puhuminen auttaa. Näin lapsetkin sanovat ensimmäisinä. Puhua voi kaikille, vanhemmille, sisaruksille, isovanhemmille ja vaikka koiralle.

Liikuntasalissa harjoiteltiin huolien poistamista liikunnan keinoin. Käytiin huolihippaa, heitettiin huolia pois oma-puoli-puhtaana muunnelmana ja pelastettiin kaveri huolihernepussien keskeltä. Kuvataiteen keinoin piirrettiin yhteistyönä iso huolipallo keskelle kartonkia. Lapset kertoivat omia huolen aiheitaan. Näitä olivat mm. jos toinen itkee, ei ole kaveria, jos kaatuu tiellä, tulee jostain paha mieli, kun ei ole mitään tekemistä, jos lyödään tai tönitään tai on pelännyt, että kotona kaappi kaatuu päälle. Lapset kuuntelivat toistensa huolia ja osasivat samaistua niihin. Huolipallotyöskentely jatkui myöhemmin huolien ratkaisemisella ja pienentämisellä. Lasten ehdotukset huoliin olivat hyvin konkreettisia ja heidän mielestään se puhuminen auttaa.

On hyvä osata pysähtyä ja rentoutua. Juteltiin, että myös rentoutus auttaa huolien käsittelyssä ja siksi sitä on hyvä harjoitella. Aistihuoneessa rentouduttiin kauniin satuhieronnan avulla. Oli hienoa huomata, että monet nauttivat täysin siemauksin. Yksi epäileväinenkin saatiin loppujen lopuksi mukaan ja hän uskalsi nauttia hetkestä. Aistihuoneessa oli tyytyväisiä ilmeitä ja rentoutuneita lapsia. Tätä kun olisi joka päivä!

Huolikeskusteluissa on noussut useasti esille läheisien ja ystävien merkitys. Hanketta tukevan kirjan avulla mietittiin, mitä rakkaus tarkoittaa. Lapsia sana rakkaus huvitti ja heille tuli ensin mieleen naimisiin meno ja pussailu. Juteltiin, että rakkaus tarkoittaa monia asioita ja jokainen meistä on rakastettu. Lopuksi kaikki pääsivät maalaamaan rakkaustunteensa paperille. Ja voi tuota keskittyneisyyttä!

“Amandan huoli” kirjan teemaa on tutkittu monin eri keinoin. Mietitty, mikä on huoli ja mikä auttaa huoliin. Tärkeäksi osaksi on noussut mukava yhdessäolo, mitä on toteutettu yhdessä ja kaikkia kuunnellen ja iloiten! On pidetty hauskaa draamakortteja käyttäen, discoiltu, musisoitu ja vaikka mitä mukavaa. Näin pitääkin olla!

Tarinareppu-hanke on ollut mielenkiintoinen ja antoisa. Lapset ovat tykänneet valtavasti ja tärkeitä asioita on harjoiteltu. Toivottavasti lapset saavat tästä eväitä reppuihinsa elämää varten!

Mukavaa alkavaa kesää kaikille ja kiitos kuluneesta toimintakaudesta!

toivottaa Nokkelat